

Puskás Egyesületi tag lettem!

(Bemutatkozás)

Csak a közelmúltban értesültem arról, hogy létezik a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület. Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön élő ismerősöm, Csáky Ernő nyá. ezredes, járt Budapesten az áprilisi közgyűlésen. Megkérdeztem Ernőtől, hogy ki lehet az egyesület tagja? Ma már én is az vagyok! Köszönöm, hogy tag lehetek! B. Nagy Péter bajtársnak is köszönöm, mert Ő győzött meg arról, hogy polgári személyként is van lehetőségem a tagságra és volt szíves telefonon időpontot adni a vezetőségi ülésre, ahol jelentkezni tudtam.

De térjünk vissza a Puskás Tivadarhoz, pontosabban a Puskás fivérekhez. Hogyan is kapcsolódik az én életem, munkásságom hozzájuk?

Valamikor az „ókorban” sikerült bejutnom a Gyáli úton volt híradástechnikai műszerész iskolába és ott találkoztam először Puskás Tivadar nevével.

Nehéz idők voltak!

Épp, hogy elkezdődött elménk fényesítése jött 1956 ősze és a tanulás egy ideig szünetelt. A helyzet viszonylagos normalizálódáskor nevelőapámmal, Gyurgyik Andrással bejártunk munkahelyére, a Gyáli úti Posta Központi Javítóüzembe. Szerencsémre ezt az időszakot gyakorlati képzésként elismerte az iskola, ezért folytathattam a tanulást és 1959-ben szakmunkás bizonyítványt kaptam.

Első „munkakönyves” munkahelyem a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság József Távbeszélő Üzeme volt. Kezdő szakmunkásként, a 7A2-es központ híváskereső áramkörét ismertem meg elsőként. Volt pár kolléga, aki elméleti felkészültségével, példamutatásával és fizikai ráhatással is „belém verte” a központ ismeretét. Hálás vagyok ma is nekik! Meg kell említenem Búzás Ottót, aki akkor speciális áramköri műszerész volt, később Dr. Búzás Ottóként magas beosztásból ment nyugdíjba. Tőle sokat tanultam. Ugyancsak sokat tanultam Beck Zoltán és Regdon József kollégáktól, akik szó szerint belém verték a tudnivalókat.

Történt, hogy Beck Zoli megvetetett velem egy 7A2 szakkönyvet és abból meghatározott anyagot kijelölt tanulásra. Egy hét múlva számon kérte a tanultakat, én meg kinevettem. Ekkor lépett a képbe Regdon Józsi a maga 115-120 kilójával, a két lába közé kapta a fejem, Beck Zoli pedig a 80-90 kilójával nekifutásból úgy fenéken rúgott, hogy Józsit feldöntöttem. A következő hétre kijelölt anyagot már megtanultam! Akkor nem esett jól, ma hálás vagyok érte! Nekik köszönhetem, hogy a későbbi munkahelyeimen helyt tudtam állni minden kihívásban. Nekik köszönhetem azt is, hogy ma elmondhatom: én életemben nem dolgoztam, mert számomra a munka szórakozás volt, élveztem minden percét!

Úgy gondoltam nem állok meg a tanulással, ezért felvételiztem a Puskás Tivadar Távközlési Technikum esti tagozatára. Felvettek! A második év éppen elkezdődött, amikor megjött a sorkatonai behívóm. Határórség, 27 hónap. Ez a Kubai válságként ismert időben történt. Sorkatonai szolgálatom 1961.09.04.-től 1963.11.20.-ig tartott. Nem örültem a Határórségnek, de szerencsém volt! Az Adyligeti híradózászlóaljnál töltött 3 hónapos kiképzést követően – szakmai végzettségem okán – bekerültem az Országos Parancsnokság Hírközpontjába és bár egyenruhában jártam, de azonkívül nem voltam katona! Szakemberként szakmai feladatokat kaptam és a tiszték, főtiszték és tábornokok is szakemberként kezeltek! Mivel szüleimnél laktam Kispesten, szinte minden este otthon voltam. Kivételt csak az jelentett, amikor a 24 órás szolgálat rám esett. Emiatt maradtam ott polgári alkalmazottként leszerelésem után is.

Majd megnősültem. Feleségem Kecskeméten lakott és a lakást ott tudtuk megoldani. Áthelyezéssel a Bács-Kiskun Megyei Rendőr Főkapitányság lett a következő munkahelyem kinevezett polgári alkalmazott, távközlési szaktiszt beosztásban. Jó iskola volt! Magamra voltam utalva minden szakmai kérdésben.

Mikor eszembe jutott, hogy folytatni kellene a technikumot, majdnem elkéstem! 1972-ben végeztem, abban az évben, amikor még technikus oklevelet kaptunk. A rákövetkező évben már szakközépiskolai vég bizonyítványt kaptak a végzősök.

Technikumi tanáraink közül legszívesebben két meghatározó egyéniségre gondolok vissza: Fröhlich Henrikre (rádió) és Kiss Kálmánra (fizika és vezetékes átviteltechnika), de a többi tanáromra is hálával emlékezem. Nagyon jó iskola volt és úgy hiszem ma is az a Puskás!

Gondoltam a továbbtanulásra, de a Puskás Főiskola akkor költözött Győrbe, ami Kecskemétről elérhetetlen. Igaz Kecskeméten ott a GAMF (Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola) ahol előkészítőbe jártam. Hamar rájöttem, hogy a távközlés és a gépipar nem rokonszaka. Maradtam hát távközlés-technikus.

Később egyidejűleg két ajánlatot is kaptam, a Tolna Megyei RFK. híradó főnöki helyét (ma nyá. r. alez. lennék), és a Kecskeméti Katonai Repülőtér kinevezett polgári alkalmazott, speciális híradó részlegvezetői helyét. Mivel az én családom minden tagja budapesti, feleségem pedig kecskeméti volt, ezért az utóbbit választottam. Sajnos szakmailag nem nyújtott fejlődési lehetőséget. Unalmas felügyeleti hely volt, ezért a polgári élet felé váltottam és az MMG-AM Kecskeméti Vezérléstechnikai Gyára lett az új munkahelyem. Több beosztást is végigjártam (kooperátor, technológus) amíg gyártmánytervező műszaki-fejlesztő lettem. Itt született 1982-ben, Dolhai János kollégával közös szolgálati szabadalmam. 1985-ben „A HAZAI TÁVKÖZLÉS FEJESZTÉSÉÉRT” című pályázaton, szintén Dolhai János kollégámmal kiemelt I. helyezést értünk el.

Hosszú szünet után 2013-ban megszületett egy újabb szabadalmam, igaz csak kis szabadalomként említett HASZNÁLATI MINTAOLTALOM.

(Aki érdeklődik szabadalmaim iránt, mindkettő teljes anyagát eléri az SZTNH /Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala/ honlapjának E-kutatás menüpontjában, ha a nevemre keres.)

A távközlés iránti elkötelezettségem ma is meghatározza elfoglaltságomat, így 76 évesen is.

Ma a Budai Várban (Országház u. 30.) van a Telefónia Múzeum, ahol vasárnaponként tárlatvezetést tartok.

A Telefónia gyűjtőfogalom, ami magába foglalja a telefonkészülékeket, az épületek belső hálózatait, telefonközpontokat, az azokat összekötő vezeték és kábel rendszereket, a földalatti alépítményeket, a légvezetékes rendszerek eszközeit, anyagait, a távvezetékeket azok kiegészítőit (pl. Pupincsevék, Pupinfazekak), az átviteli út erősítőit, ..., vagyis a telefon technika teljes vertikumát.

A Múzeumban megismerhető Alexander Graham Bell első telefonkészülékétől, az első Puskás fivérek által telepített budapesti telefonközponton és a vonalkapcsolt manuális LB és CB rendszereken át a mai csomagkapcsolt optikai kábeles és rádiótelefonos hírközlésig nagyon sok minden. Ott található földünk utolsó 7A1-es Rotary rendszerű elektromechanikus telefonközpontja, ami eredeti helyén, működőképes állapotban maradt fenn és a Múzeum büszkesége!

Ha van olyan bajtárs, aki még nem járt ott, jöjjön el. Megéri!

Ha a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület szervezne egy csoportos látogatást, az jó lenne, de egyéni látogatóként is jöhet bárki, családotól, gyerekekkel, unokákkal. A gyerekek nagyon élvezik a kipróbálható interaktív lehetőségeket. Én meg azt, amikor nem tudnak tárcsázni. Nem találják a számbillentyűket a CB 35-ös készülékeken.

Ha valaki inkább hétköznap jönne, a hétfői nap kivételével bármelyik nap megteheti. A Múzeum keddtől vasárnapig 10-16 óra között látogatható.

A Múzeum honlapja a www.postamuzeum.hu/hu/muzeumok/3/telefoniamuzeum-budapest címen elérhető, és ott minden lényeges információ megtalálható.

Hima Ernő
ny. távközlés-technikus